

tas), méltóságot (dignitas) és tekintélyt (auctoritas) megszemélyesítő figuráknál szokásos, magának Augustusnak a személyiségét vetíti elő, a fenti értékek megtestesítőjeként. A két segéd alakjának megjelenítése ugyanazon polükleitoszi szabályoknak felel meg, amelynek nyomán a fríz leghangsúlyosabb részének figuráit mintázták meg.

A felső sáv kifinomult, növénymotívumos kompozíciója a tágasság érzetét kelti, s a térbeli mélység tudatos alkalmazásának remek példája. Pergamoni eredetű mintára készült, de legalább két évszázaddal korábbi elemek felhasználásával, tehát a múlthoz való visszanyúlás je-

gyében született. A tulajdonképpeni oltár felső részének áldozati jelenete a díszítőművészet másfajta hagyományának szabályai szerint készült. Az egyes alakok leginkább előlnézetből láthatók, szigorú meléndeltségben, jókora távolsággal követik egymást, és nincsenek különböző mélységű síkok sem, amelyek segítségével meghatározhatnánk a részleteket, jelképeket. Ebben az esetben sem egy valószínű, megtörtént esemény időrendiségében következetes ábrázolása volt a cél, hanem inkább az etikai és vallási motívumok érzékeltetése állt a középpontban.

68

68. A római Ara Pacis Augustae, az Aeneas áldozatát bemutató jelenet, i. e. 9